

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemam velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 95.

V Ljubljani, v četrtek 28. aprila 1887.

Letnik XV.

Državni zbor.

Z Dunaja, 27. aprila.

Budgetna razprava.

(Drugi dan.)

Za Hausnerjem, ki je za svoje finančne razprave porabil skoraj dve uri, govoril je včeraj le še poslanec Menger, ki je svojo vrsto med vpisanimi govorniki zamenjal s poslancem Pichlerjem. Tudi on je omenjal Grünovega spominka v Ljubljani in vlado dolžil, da kaj takega trpi.

Poslanec Šuklje prišel je danes prvi na vrsto, ter je v začetku stvarno razpravljal finančne razmere, konečno pa zavračal krive trditve nasprotnih govornikov. Carneriju je odgovarjal, da je iz jako kalnih virov zajemal svoje trditve glede Grünovega spominka, in da kranjski deželni predsednik tega ni govoril, kar mu je podtikal Carneri. V deželnem zboru kranjskem je ostro obsojal demonstracije potem pa rekel, da te demonstracije niso bile obrnjene proti Grünu kot nemškemu pesniku ali politiku, ampak le proti snovateljem dotične slavnosti, namreč nemškim turnarjem. Mirno in dostojno je govornik razkladal razmere slovenskih prebivalcev in vzroke omenjenih demonstracij, ki so dali nasprotnikom priliko k surovim napadom na slovensko prebivalstvo, ktero pa s takim pobalinstvom nima ničesa opraviti. Govor je trajal čez eno uro, ali v zbornici bil je toliki šunder in tako živahno šeptanje, da so še bližnji poslušalci jako težko razumeli govornika in šepetavce večkrat opominjali k miru.

Med poslušalci se je po svoji navadi nedostojno odlikoval Celjski poslanec Foregger, ki je vedno godrnjal, ugovarjal in motil govornika. Govor vam pošljem jutri po stenografičnem zapisniku.

Za njim je poprijel besedo poslanec Plener, ki sicer ni imel ravno dosti poslušalcev, pa je bilo v dvorani vsaj mirno in tiho, ko je govoril. Ako bodo posamezni tako dolgo govorili, kakor doslej, prišlo bo jako malo govornikov na vrsto, ako bo splošnja razprava res le štiri dni trajala.

Pri posebni razpravi, za katero so se danes vpisovali, pridejo večidel kot prvi govorniki na vrsto: Gregorec pri dispozičijem zakladu, Vošnjak pri središču notranjega ministerstva, Šuklje pri središču naučnega ministerstva, Klun pri ljudskem šolstvu, Pfeifer pri železnicah, Ferjančič pri središču justičnega ministerstva.

Tužna Irska.

III.

Irski narod je v obče zaupljiv in prijazen. Sam reven, vendar Irec rad pomaga in potrpi, kolikor more. Očitajo sicer Ircem pijanost, prepirljivost, nezmernost, nevednost in druge slabe lastnosti. Ali treba je prebivati med njimi, opazovati njihovo življenje, čuti zasramovanje, s katerim Anglež obsiplje Irec: in človek sodi drugače. Ravno med nižjimi angleškimi stanovi najdeš surovost in podlost v najvišji meri. To je sicer resnica, da tudi med Irci najdeš izvrške človeštva — a kateri narod jih nima? Ogromna večina naroda kaže v praktičnem življenju sad prave vere. Irec je reven, pa zadovoljen, zatiran in potrpežljiv, zaničevan in plemenit; po tem spoznaš moč prave vere. Tak je narod še sedaj v svoji večini. Anglež ti bo sicer pripovedoval le o ubojih in nemirih, ki se vršé na zelenem otoku. Da, ali posamezne hudobije in zločini imajo svoje korenine v trpki revščini in obupljivosti, v katero je Anglež pahnil nesrečni narod. Pred meseci smo na tem mestu površno obrisali žalostno irsko zgodovino. A že iz kratkih vrstic je čitatelj mogel posneti, da revščina in trpljenje in druge nadloge so dedščina Irecu.

Ko bi bogati baroni živeli v krasnih gradovih na Irskem in bili v ožji dotiki s svojimi zakupniki, gotovo bi se razmere mnogo boljšale.

Takih posestnikov je pa malo. Navadno živi lord na Angleškem ali potuje po vnanjih deželah. Svojo zemljo izroči angleškemu ali škotskemu prekupecu za

določeno svoto. Ti prekupei imajo zopet svoje podzakupnike (middlemen), in irski kmet dobi svoje malo zemljišče še le iz četrte, pete roke. In od tega zemljišča mora plačevati visoko zakupnino.

Letni dohodki velikih posestnikov znašajo na leto okoli 170 milijonov mark. To svoto mora zaslužiti okoli 600.000 družinskih očetov, ki zastopajo 3 1/2 milijona prebivalcev.

Od onih 600.000 družinskih očetov je 97% zakupnikov (tenants at will), ki so popolnem odvisni od svojih gospodov. Vsak trenutek zakupnika lahko gospod izžene iz hiše, spodí s polja, ktero je obdeloval in gnojil svojim potom. Če je zakupnik zboljšal polje, zato ni dobil nobene odškodnine. Celó Gladstone, ki je sedaj prijatelj Ircem, moraj je reči leta 1870. v spodnji zbornici: „Postave proti zakupnikom smo olajšali in iztiranje je lahko in ceno.“ „Times“, ki gotovo niso Ircem prijazne, pisale so leta 1869.: V največjem delu dežele prebivajo mali zakupniki, ki po postavi niso družega, kakor „tenants at will“, akoravno so mnogo zboljšali zemljo. Postava tem ljudem ne dovoljuje nobene pravice; kar so zboljšali, vzemó jim po sumarični pravdi.“

„Frankfr. Ztg.“ je pisala leta 1880.: „Vladni komisar je cenil dohodke neke zemlje na 295 L. V resnici pa morajo zakupniki plačevati 924 L. in poleg tega še davke. Dalje morajo delati svojemu gospodu najmanj tri dni v tednu. Gospodu je prišlo na misel, da so zakupniki morali podreti svoje hiše, ter si jih zgraditi na drugem mestu. Ko so zakupniki zboljšali zemljo, spodil jih je, ter jim odkazal spašnike, kjer so morali delo z nova pričeti. Za vsako malenkost plačevati so morali kazni. Nam se to sicer neverjetno zdi, ali ljudje, ki so se sami prepričali o irskih razmerah, pišejo še o grozovitejših dogodkih. Je li čudno, če Irci nočejo več nositi krutega jarma in si hočejo pomagati s silo, ker jim vlada ne pomaga?“

Irska mora primeroma več davkov plačevati, kakor Anglija ali Škotska. Davke pa mora prislu-

LISTEK.

Papež Leon XIII. in 50letnica njegovega mašništva.

(Govoril v semenišču pri „govorniških vajah“ F. R.)

(Dalje.)

2. Leonovo teženje za resnično znanstveni napredek, osobito med duhovskim stanom.

Kolikokrat ste že gotovo čuli, dragi poslušalci, da je cerkev sovražna pospeševanju vědam in znanostim! In ne malo je takih kratkovidnežev. Toda če jih vprašamo: Prijatelj, kdo je dal Rimskemu mestu svetovno imé, kdo je napravil ondi ognjišče nekdanj tako slavnih slikarskih šol? — porekó nam nehoté: Papežstvo, cerkev. — Da, sv. stolica je bila pospešiteljica vekovitih umetnikov in učenjakov. Tudi papež Leon XIII. zasluži v tem oziru pohvale. Meseca januarja 1881. l. so papež odprli Vatikanski arhiv; sicer še omejeno, toda znanstvu v veliko korist. Poprej se je le z največjo težavo moglo priti do listin tega največjega arhiva celega sveta. Le redko kedaj je bil kak zgodovinar tako srečen, da je došel do te bogate zakladnice. Pa-

lacky, česki zgodovinar, bil je tam in prebral v 10 tednih 45.000 listin. A 18. avgusta 1883. l. pa je izdal Leon XIII. s svojim pismom: „Saepe numero considerantes“ oglas na vse zgodovinarje, vabeč jih, da preiskujejo te rimske starine. Vodilo jih je k temu znanstveno resnicoljubje. Že več desetletij sém je brul in še hruje na raznem vednostnem polju velikansko protislovje z resničnimi zgodovinskimi dogodki, osobito z onimi, ki se tičejo papeževnega stola. Da bi pokazal resnici vir, in privabil k temu viru istino ljubeče učenjake vseh narodov, razglasil je prav v ta namen z omenjenim pismom prosti vstop k svetovnoznanemu arhivu. Vspeh se je pokazal takoj velikansk. Od vseh strani so hiteli skupaj učenjaki. Marsikaka reč, o kateri so stoletja sodila popolnoma napačno in ki se je očitala papežem, se je od tedaj pojasnila. V tem oziru važna je listina Otona I., v kateri je leta 962 papežu pripoznal vse dežele in mesta, ktera je do takrat imel sv. stol.

Protestant Sichel je pisal v tej listini obširno razpravo. V nji dokazuje, da so vsi ugovori zoper papežovo posest popolnoma ničevi.

Druga stvar, o kateri je tolikanj krivega mnenja razširjenega — je zadeva Galilejeva. Tudi ta se je pojasnila novejši čas.

Pohitite toraj tje v slavni Rim ve učene, za resnico se boreče glave! Tam iščite istine; in ko jo najdete, hranite jo, branite jo z vso vstrajnostjo do zadnjega zdihljeja! — To pa še ni vse, kar je Leonu na slavo. Njegov bister duh gleda še dalje, dalje. S svojim globokim mišljenjem motri on današnjo filozofijo. Britko mu je pri srci, ko vidi v nočen prepad vodečo pot, na kateri potuje modroslovje današnjega časa. Zavoljo tega kliče z resnobnim glasom: Stojte, ne hodite dalje v svojih blodnjah, pot vaša je pogubna za ves človeški rod. Oznanuje jim s španskim pisateljem Donozom Cortez-om: „Družba človeška je storila splošno zlo, zapustivši kraljestvo vere, in oklicavši prostost volje in uma. Evropejska družba umira. Mrzla je glava, mrzle roke in noge, kmalo bo tudi sree. In zakaj? Ker se je ostrupila. Bog jo je hranil s katoliško resnico, a učenjaki empiristi so ji nudili otrovnljivega racionalizma. Vzela ga je in — umira; kajti kakor človek ne živi le od kruha, ampak od vsake besede, ki prihaja iz božjih ust, tako se tudi družba ne pokončava samo z golim mečem, ampak z vsako besedo, ki prihaja iz ust brezvernih filozofov. Umira, ker jo zmota mori.“ Tako ta pisatelj. In Leon: Obrnite se na drugo pot. Kažipota vam podajam — Tomaža Akvinskega. On vam bodi vzor. Karo je

žiti le irski zakupnik. Ko je leta 1847. vsled slabe letine divjala po Irski velika lakota, sklenil je angleški parlament postaviti, po kateri so se delile podpore revežem. A ta podpora je bila tako skromna, da je marsikteri Irec raje umrl lakote. Mnogo so jih zaprli v prisilne delavnice. Tu se jim ni nič boljše godilo, ker od 1000 umrlo jih je na teden po 25 brez poslednjega tolažila. Sirote ženskega spola vozili so Angleži v Avstralijo, kjer so se morale močiti s kaznjenci. To postavilo so Angleži še leta 1862. olajšali. Kedar čitamo odlomke irske zgodovine, pridejo nam na misel narodi na Balkanu pod turškim jarmom. — Vprašaj Irec, zakaj ne sadi sadnega drevja, ne obdeluje vrta, ne popravlja hiše itd.? Odgovoril ti bo: Ne smemo in ne moremo. Če kaj zboljšam, vzame mi gospodar. Hiša je Irecu lastnina od danes do jutri. Vsak trenutek ga lahko bogatin spodí iz hiše, da ima streho za ovce in goved. Naredi si drugo! je kratek odgovor oholega Angleža. Noben delavec v Evropi ni tako slabo plačan, kakor irski. Kako pomilovalno je gledal marsikteri Evropejec na ruskega kmeta. Kolikrat so Rusom očitali korobač in Sibirijo. A na zapadu Evrope, v svobodni Angliji trpi in zdihuje še večji suženj, irski narod. Irec živi ob slabem krompirju, stanuje v hlevu. Kjer pa si je Irec n. pr. v Ameriki ali Avstraliji pridobil stalno zemljišče, lastno domovje, tam ljubi čistost in red.

Politični pregled.

V Ljubljani, 28. aprila.

Notranje dežele.

Cesar je podelil red zlatega runa ministru vnanjih zadev grofu Kalnokyju; vojnemu ministru grofu Bylandtu - Rheidtu, generalu konjice grofu Nikolaju Pejačeviću, dvornemu maršalu grofu Seczenu, predsedniku ogerske gorenje zbornice Sennyeu in FML. knezu Windischgrätzu.

„Pol. Corr.“ poroča, da hoče prestolonaslednik Rudolf o priliki otvorjenja novega vseučilišnega poslopja v *Krakovu* prevzeti nameravano mu diplomno častnega doktorja modroslovja, kar je že naznanil rektorju grofu Stanisłaji Tarnovskemu.

Okrajna glavarstva na *Českem*, *Moravskem* in v *Šleziji* so dobila povelje, naj ostro pazijo na agente, ki nabirajo ljudi za srednjo in južno Ameriko. Tudi župani so dobili nalog, naj ljudstvu odsvetujejo izseljevanje v Ameriko.

Vnanje države.

Včeraj smo pisali, da so *bolgarski* regenti dobili posojilo v Angliji; pripomnili pa smo, da je vest neverjetna. Danes že naznanja „Journal des Débats“, da Angleži nimajo denarja za Bolgare, toraj je vest o posojilu neosnovana. — Regenti bodo zopet popotovali, skoraj gotovo skozi Sliвно, Sumlo, Varno in Ruščuk v Tirnovo in potem v Sofijo. — „Moskovskija Vjedomosti“ so izvedele iz Bukarešta, da je knez Battenberg obljubil regentom, vrniti se v Bolgarijo s temi pogoji: Bolgarija mora biti neodvisna kraljevina, ustava se mora spre-

on modroval? Od Anzelma pričeto polje skolastičnega modroslovja je nadaljeval in spravil v sistem. Za podlago si je vzel klasično filozofijo grško, in zidal na tem temelji kvišku, ozirajoč se vedno na sveto pismo, na ustno izročilo in na lastni razum. Tako staveč prišel je do krasne, neprekosljive krone „Summa“ imenovane. Storite tudi vi tako, novi modroslovci. Vedno imejte pred očmi neumrljivi izrek: „Initium sapientiae — timor Domini.“

Kakor pa je pozorno Leonovo oko na sedajno znanstvo v obče, tako je in še veliko bolj skrbno za vsestranski napredek med duhovskim naraščajem. Ob vsaki priliki priporoča škofom, naj svetijo njihovi duhovniki v učenosti in pobožnosti drugemu svetu. To povdarja v pismu do čeških vladik leta 1881; to tudi v pismu do ogerskih škofov, objavljenem 22. avgusta lanskega leta. In da bi v bogoslovcih vzbudil tem večjo ljubezen do Boga in do bogoslovskih věd, postavil jim je sv. Tomaža Akvinskega za vzor. Naj bi ga pač nasledovali tudi mi vsikdar v hrepenenji po pravi, edino izveličavni vědi, pa tudi v hrepenenji po krščanski in sv. ljubezni do Boga!

(Konec prih.)

niti in vlade morajo dovoliti, da se vrne. Knez nima slabih misli s svojega stališča; dvomimo pa jako, da se mu bodo splošne želje. — „Novosti“ pišejo o zadnjem govoru ruskega konzula v Plovdivu: Ali živimo v miru in prijateljskih razmerah z Anglijo, ali pa je boj med Rusijo in Anglijo. Če živimo v miru, potem je obnašanje angleškega konzula jako nedostojno. Če se dve državi dogovarjati o kakem važnem vprašanju, ne more ena teh dveh dovoliti, da njeni uradniki ovirajo sporazumljenje. Če pa živimo z Anglijo v sovraštvu, čemu pa se še posvetujemo ž njo o afganski meji? Anglija hoče imeti v Bolgariji proste roke, to mi lahko storimo v Srednji Aziji, ker je v Afganistanu mnogo ljudi, ki morejo motiti angleško politiko na Balkanu. Evropa je prepričana o naši miroljubivosti, a struna počí, če jo preveč nategneš.

Iz *Peterburga* se poroča, da je načelnik vseh vojaških zavodov zbral vojaške gojence v dvoranah Pavlova kora. Bilo jih je nad 1000. Znani general Bogdanovič je govoril o zadnji rusko-turški vojski. General je izrazil upanje, da bodo v vojski pokazali svojo hrabrost. Ruski car želi miru; če pa ne bo dosegel tega namena in bo treba iti v boj, našli se bodo v sredi vojaških gojencev novi Suvarovi in Skobelovi. Vendar morajo pomisliti, da vojak hkrati ni edina dolžnost, v mirnem času mora storiti tudi svojo dolžnost do cesarja in domovine. Spomnil je general navzoče vojake na glasilu: „Vitez v miru in v boji.“ — „Russische Rundschau“ piše: „Vnanji časniki pečajo se mnogo s tem, zakaj ni dobil Giers reda. Trditi smemo, da bi ne bilo nobenega večjega nasprotnika odlikovanju, kakor Giers sam. Komentari, ktere so prijavljali vnanji časopisi, morali so v vseh Giersu prijaznih krogih vzbujati opozicijo, ali vsaj nevoljo proti odlikovanju. Kaj bi rekel n. pr. knez Bismark ali grof Kálnoky, ko bi kdo trdil, da je odlikovanje, ktero bi njima podelila njihova vladarja, le znamenje zasluge, ki sta si jih pridobila za kako tujo vladu? Presojevali so to odlikovanje tako, kakor bi s tem ne bil odlikovan ruski minister vnanjih zadev, temveč Nemčija ali Rusija, kar pa je bilo gotovo neprijetno Giersovim prijateljem v Peterburgu. Nikolaj Karlovič Giers je zastopnik mirovne ideje v Rusiji, toda najprvo je on Rus in ponosen na svojo rusko politiko. Kakor naglašja knez Bismark pri vsaki priložnosti svojo narodno politiko in je grof Kálnoky nedavno odkril svoje avstrijske nazore, tako hoče tudi Giers povsod veljati kot Rus. Njegovi mnogoštevilni in vplivni pristaši ob Nevi ne slišijo radi, če se Giersovi politiki podtika naklonjenost Nemčiji ali Avstriji. Vse Giersovo postopanje v bolgarskem vprašanju je in ostane rusko. Ker pa je nastala govorica, da bo odlikovan, ker v tem vprašanju soglasno postopa z Nemčijo in Avstrijo, moralo je odlikovanje zgubiti vso vrednost, če se je o tem sploh kaj govorilo.

„Nord“ piše, da Rusija ne bo še spremenila svojega stališča v *bolgarskem vprašanju*, posebno pa ne proti sedanjemu regentstvu. Pristavi tudi, da ste se v tem oziru sporazumeli Avstrija in Rusija. Ruski oficijozni list piše dalje: „Namere diplomacije so miroljubive gledé Bolgarije. Vendar državniki ne morejo ničesa pričeti, ker se regenti v Sofiji vedno tako obnašajo, da države, posebno Rusija, ne morejo posredovati. Rusija je sklenila, da se z usurpatorji ne bo pogajala in bo mirno čakala, da vržejo regente. Nek Dunajski list piše, da hočejo ruski državniki drugače postopati v Bolgariji, a to je izmišljeno. Rešitev bolgarskega vprašanja ni odvisna od političnega vremena, ktero pričakujejo iz Rusije, marveč sporazumeti se je treba o položaji v Bolgariji, kakor želi ruska vlada. Ko pride ugoden trenutek, rešilo se bo vprašanje brez težav, ker po zadnjem popotovanji kneza Lobanova sta se sporazumela ruski in avstrijski kabinet. Ruski veleposlanik prinesel je o pravem času mirovna zagotovila v Peterburg in na Dunaj, ki bodo mnogo pripomogla, da se pomirijo politične strasti.“

Knez Bismark je 13. jan. t. l. v državnem zboru okral Berolinsko „Volkszeitung“. Vrednik Trescher ga je tožil. Državni pravdnik je tožbo zavrgel, ker je Bismark kot general konjice odvisen od vojaškega sodišča. „Volkszeitg.“ trdi, da bi potem Bismark ne smel voliti; in se je obrnila s tožbo do državnega nadpravdnika. Radovedni smo, kako se bo tožba končala.

Razmere med *Nemčijo* in *Francijo* se vedno bolj postrujejo. To čuti tudi francoska borza. Bismark pomnožuje armado, v Alzaciji in Loreni zbira vojake, vojaški budget je ravno zadnje dni narasel za mnogo milijonov: vse kaže, da se Bismark pripravlja na vojsko. — Schnaebelov dogodek še sedaj niso pojasnile preiskave. Pismi, kteri ste Schnaebela zvalili na mejo, pisal je nemški komisar Gautsch 13. in 16. aprila. Prosi ga, naj pride k njemu, ker mu ima razodeti kaznjiva dejanja proti Nemčiji. Francoski listi sklepajo iz tega, da je prišel Schnaebel na mejo kot uradna oseba. Tudi če so ga prišli na nemških tleh, morajo ga izpustiti, ker ni prišel kot zasobnik. Nemški poslovodja v Parizu, grof Leyden, naznanil je francoskemu ministru Flourens, da nemški akti o preiskavi še niso došli, in ga prosi, naj še počaka. „Voltaire“ preti, da more tudi Francija prijeti nemške bankirje in časnikarje, ki škodujejo Francozom. — Rochefort piše v „Intransigeant-u“: „Ni treba nam napovedati vojske, pač pa prisezimo, da ne bomo naročevali pri nemških

čevljarjih, krojačih in bankirjih. To je najboljši odgovor na Bismarkovo razžaljenje. Bismark daje povelja, da nemške oblasti zapirajo Francoze, mi pa pokažimo Prusom vrata. Vsak Francoz je izdajalec, ki naročuje pri Nemeu.“ Kakor vidimo, pišejo posamezni listi jako sovražno proti Nemčiji. „Rep. Française“ pa piše, da bi bilo kaj enakega tudi v Franciji mogoče, ker postave dovoljujejo, prijeti vsacega ogleduha in sumljivega tujca. „Figaro“ prizná, da je Schnaebel sovražnik Nemčiji, kar pa mora biti. Njegova dolžnost je bila, da je iskal zaveznikov na nemških tleh. Schnaebel-a bodo izpustili, če preiskave dokažejo, da so ga prišli na francoskih tleh, ali če je bil čez mejo zvaljen. Sploh pa Schnaebel ne more več ostati policijski komisar v Pagny. Nemške oblasti bi bile lahko na drug način pregnale Schnaebel-a, in ni bilo treba Evrope strahiti z vojsko. Bismark hoče biti knez miru, njegove oblasti pa delajo ravno nasprotno. Angleški časniki pišejo, da je papež poslal zaupni pismi v Berolin in Pariz, da bi se pomirili državi. Ta vest je morda zopet izmišljena. — „Journal des Débats“ piše, da so nemške oblasti prestrigle vsa prva poročila o Schnaebel-u, ki so bila namenjena v Rusijo. Še le po ovinku skozi Kodanj dobili so v Peterburgu natančnejša poročila. — Belgijski časniki so s prva nepristransko pisali o tem dogodku; sedaj pa pišejo brez izjeme za Francijo. „Etoile“ misli, da je Bismark vprizoril ta dogodek, da mu bo zbornica dovolila nove stroške za vojsko. „Indépendance Belge“ svetuje Franciji, naj ravno tako ravna z Nemci, ki živé v Parizu, kakor Nemčija z Alzačani.

Angleška gorenja zbornica je vsprejela v drugem branji postavu o prepisovanju zemljišč. — Dolenja zbornica nadaljuje budgetno debato. Göschén zavrača Gladstone-a in Churchilla, ker sta mu očitala, da je zmanjšal za 2 milijona svoto, s ktero se plačuje državni dolg. Göschén je trdil, da se državni dolgovi plačujejo le z dohodninskimi davki; te pa plačuje revno ljudstvo, toraj se mu morajo znižati. Dalje je obljubil finančni minister, da se bo ravnal kolikor mogoče po vseh dobrih nasvetih. Zvišal bo davek na vnanje vrednostne papirje. Konečno je zbornica potrdila budget.

V *italijanski zbornici* je poslanec Martini vprašal vladu, kako hoče rešiti afrikansko vprašanje in svoj program. Depretis mu je odgovoril, da bode naznanil v eni prihodnjih sej, kedar mu bo odgovoril na vprašanje. Zbornica se je zaključila do ponedeljka, da bodo odseki skončali svoja poročila. — General Gené vrne se iz Masave v Italijo.

Iz *Carigrada* se poroča, da je bil 21. t. m. Nelidov pričujoč pri ministerski seji. Kaj je sporočil Turčiji, ni še znano. „Pet. Vjedomosti“ pišejo jako ostro proti Turčiji. Riza bej je še vedno v Sofiji in podpira bolgarske regente, kar izpodkopuje ruski vpliv. Veliki vezir je žid po rodu, Anglež po mišljenju, Armenec po zvitosti; javno pobija ruske koristi. Turki so postali ošabni. V bolgarskem vprašanju je Rusija osamljena in le z energično in dosledno politiko more doseči svoj namen. Ta politika ne bo ničesa pričela, pa tudi ne odstopila.

„Novoje Vremja“ piše o *Afganistanu*: Vojska od leta 1879. — 1880. je pomnožila sovraštvo prebivalcev v Afganistanu proti Evropejcem. Prijazne razmere med indijsko vladu in med nami uničujejo zaupanje in spoštovanje, ktero bi morali imeti obe vladi. Do sedaj je afganska meja vsled emirove dolebe popolnem zaprta ruskim državljanom. Tak položaj gotovo ni miroven; na angleško prigovarjanje je emir prišel še sovražno postopati proti Rusiji. Umrjenih je bilo več kanov, ki so se emiru zdeli sumljivi. To postopanje proti nam ni opravičeno. Čas je, da angleška vlada prične odkritosrečno politiko. Sicer Rusije ne vežejo obljube gledé Afganistana. — Angleži so prepričani, da bodo Rusi zasedli nekaj Afganistana. Ker pa so leta 1885. z emirom sklenili pogodbo, da bodo njegovo ozemlje branili proti ruskim napadom, bati se je vojske. Nek angleški list piše, da hočejo Rusi sedanjega emira pregnati, kar bi bilo Angležem po volji, ker pogodba bi ne bila več veljavna. Verjetno je to; Angleži bi prepustili Rusom Afganistan s Heratom. Zadnja leta se je mnogo premenila angleška politika v Srednji Aziji. Angleži so spoznali, da jim zveza z Afganistanom le škoduje. Branili bodo le Indijo ob meji, drugo naj zasede Rusija.

Izvirni dopisi.

Z Dolenjskega, 17. aprila. Če hodiš po svetu, zveš marsikaj, o čemur se ti popred niti sanjalo ni. Nekaj jednacega se je pripetilo tudi Vašemu dopisniku. Prav po naključju je zvedel, da v Celji izbaja časopis, ki se zove „Deutsche Wacht“; ne znam, kakošne Nemce ondi čuva, a le to znam, da morajo biti jako revni na duhu, če jim je všeč gradivo, kterega jim donáša ta list. Tudi dopisniki ne kažejo ravno veliko estetičnega okusa, ko obešajo na veliki zvon domišljene napake raznih osebnosti. To veljá zlasti o dopisniku iz Rudolfovega. Ni nam namen zagovarjati one gospode, vendar pa je dolžnost, da se očitno zavrnejo taki napadi.

Zlasti je znati iz dopisov, da ima omenjeni list nalogo grditi pred svetom jedino gimnazijo, ki je na Dolenjskem ter kazati svetu, češ, kaki divjaki so dijaki te gimnazije; osobito pa je dopisniku hud trn v peti ravnatelj tukajšnje gimnazije, blag. g. A. Senekovič. Že lansko leto je v tem zloglasnem časopisu nekdo napisal članek o nravnosti dijakov, opirajoč se na „bajke“ g. Trdine, katere pri naša „Ljubljanski Zvon“. Vsakdo, ki zna, kaj so „bajke“, ki vzrastejo v domišljiji dotičnega pisatelja, mora pripoznati nesmisel in bedarijo, sklepati iz bajk na nravnost. — To, menimo, vé dobro tudi dopisnik. Temu je le na tem, da pred svetom grdi gimnazijo, s tem pa tudi ravnatelja, češ, nekaj bode vendar zdalo; saj bodo tudi drugi časopisi, seveda oni, ki stražijo zatirane Nemce po Avstriji, te strašne reči po svetu raztrosili. Res, tako se navadno tudi godi. Namen je dosežen, gimnazija bi se s tem vendar-le znala preseliti v kaki nemški kraj, recimo Kočevje itd., Slovencem bi bila odvzeta prilika preskrbovati svojim otrokom višje izobraženosti. In to je glaven namen dopisovalcev in stražnikov nemštva. Seveda bi človek takemu lahko rekel, kdo te je klical med Slovence! saj si sam prosil za službo!

V 23 št. od dne 20. marca ima ona „Deutsche Wacht“ zopet dopis iz Rudolfovega, ki je pisan v oni nemški eleganci in estetiki, katero neolikani Slovenec imenuje surovost. Med omikanimi ljudmi si oponašajo takove napake surovi hribovci s čevlji na kvader in to še le takrat, če so se sprli ali pa če so pregloboko pogledali v kozarce.

Naj navedemo nemščine večim čitateljem ta olikani umotvor (str. 5): „Ein dreifacher Director.“ — Es gibt wohl kaum ein Land, das an unter- und oberirdischen Wundern so reich wäre, wie Krain. Die unterirdischen sind den Lesern der „Deutschen Wacht“ wohl bekannt, aber einen dreifachen Director, wie der Rudolfswerther Gymnasial-Director es ist, hat die Welt noch nicht gesehen. Er ist vor allem Theater-Director, und als solcher liess er am 12. März drei Komödien aufführen, deren Darstellung freilich so elend war, dass wohl jeder Zigeuner die Rolle besser gespielt hätte, als die unberufenen Dilettanten. Die erste Komödie, betitelt: „Das Narrenhaus im ersten Stocke“, charakterisirte die slovenischen Zustände in Krain; im zweiten Stücke: „Nach dem Leichenbegängniss“, wurde der Anstand in Rudolfswerth zu Grabe getragen, und das dritte Stück: „Berite, Novice“, ist die bekante Eselskomödie aus Abdera. Den Schluss bildete ein Trauerspiel; es wurde nämlich ein Themisjünger von einem erst vor einem halben Jahre frisch gebackenen Gymnasiallehrer und Komödienspieler hinausgeworfen. Die Folge dieses letzten Stückes war wieder tragisch, weil der Gymnasiallehrer gefordert wurde. Der Ausgang war überaus unblutig und das mildert den Fall“ Kar dalje sledi, ne ugaja okusu olikanega, če tudi nemški umé, zaradi tega izpustimo. Ker stvari prav za prav kot inostranci ne umemo, menimo le to-le: „Gotovo je imel pravo dotični gospod, če je znabiti olikancu po baži navedenega dopisa pokazal vrata. Če je bil dotični razžaljen na časti, pač zamore iskati zadostjenja pri sodniji. Saj je v Rudolfovem celó višja sodnija, ktera zamore tudi najhujše in zlobnejše lopove, če treba in postava to zahteva, tudi s smrtjo kaznovati. Drugo zadostjenje znajo le surovi fantje po zavžitem „šnopsu“. S tem pa pridejo v temnico, kjer imajo dovolj časa premišljevati svojo „olikanost“.

Dalje v jednaki olikanosti očita: „Zweitens ist der Gymnasial-Director auch Citalnica-Director und als solcher verwendet er seine pädagogischen Unkenntnisse in folgender Weise“ itd. — ter sklepa: „Als Nebenbeschäftigung betreibt der Rudolfswerther Gymnasial-Director die Leitung des Gymnasiums, oder besser gesagt, die Schreibgeschäfte der Gymnasialkanzlei. Wie wenig ihm das eigentliche Wohl der Anstalt am Herzen liegt, beweist sowohl seine anderweitige Beschäftigung, als auch der Umstand, dass bei uns Ausschliessungen von Schülern an der Tagesordnung sind, was jedenfalls nicht der Fall wäre, wenn es nicht an einer einheitlichen Leitung des Unterrichtes und der Disciplin fehlte.“

(Konec pril.)

Z Bleda, 18. aprila.* Burja, mrzla burja brije po Bledu, tako, da je ob jutrih vse pomrzajeno, kakor bi bili še le v mesecu februarju. Vaš velikonočni podlistkar ima menda prav, trdeč, da zemlja

čemdalje mrzleja postaja, ter se bo treba proti jugu seliti. Tu imamo mrzlo zimo že nad pol leta; imeli smo že pač nekoliko gorkih pomladnih dni, ali le malo jih je bilo, večinoma je zmirom mrzlo, zato sem tudi jaz sklenil, pri prvi priložnosti pomakniti se proti toplemu jugu.

Pač pa mora tukaj prijetno biti v mesecih juliji in avgustu; ko je namreč drugod neznosna vročina, je tukaj bolj hladen, svež planinski zrak, ki mnogo tujcev privabi, da se pridejo hladit in menda tudi zdraviti, zato je letos Bled dobil naslov „Curort“. Bogatini imajo krasne vile ob jezeru. Tudi naš državni poslanec knez Windischgrätz si zida tukaj veliko vilo v „rokokò-slogu“; a letos menda še ne bo gotova in stanoval bo najbrž še na otoku.

Žalost pa mora domoljuba obhajati videčega povsod samo tuje nemške napise, kakor bi bil Bled tam gori kje na Švabskem. Samo Preširnov spomenik te spominja, da si na slovenski zemlji, in pa na pošti bereš na stranski steni napis: „C. kr. poštni urad“, ki pa je na pol z deskami zakrit, da ne bi menda kakega Nemca preveč v oči zbadal.

V tem obziru se ne bo še kmalo na bolje obrnilo. V kratkem imamo občinske volitve in za župana se vsiljuje mož, ki je naši narodnosti popolnoma tuj, če ne celó sovražen. Kakor se kaže, bo tudi izvoljen, ker zna može in glasove za-se pridobivati. Čuditi se pa smemo, da ima mož največ zaslombe in podpore od one strani, kjer bi je imeli najmanj pričakovati. Sploh so gospodje, ki hočejo kaj veljati, a vendar se ne prikažejo radi v cerkev, pač pa o največjih praznikih raje na lov hodijo, kakor v cerkev, potem se pa čudijo, da priprost kmet, ki je navadno še kristijan, ne zaupa. Kmečki mož, ki je bral v „Pričah božjega bitja“ o oskrnjevanji Gospodovih dni, rekel mi je, da taki gospodje sami sebi na eni strani podirajo, kar na drugi zidajo. Niso li te besede pomisleka vredne?

Iz Maribora, 26. aprila. Včeraj došli so nam iz Gradca jako imenitni gostje, deželni odborniki gg. dr. Schmiderer, grof Attems in msgr. Karlon, da si ogledajo na lastne oči tukajšnjo sadjarsko in vinarsko šolo. Sprejeli so jih na kolo-dvoru gospodje, katerim je ta šola v oskrbovanje izročena, med katerimi je tudi g. dr. Radaj. Grof Attems (sloveč prijatelj in pospeševalec kmetijstva) in msgr. Karlon sta se jako pohvalno izrekla o šoli, katero sta poprej le iz raznih sporočil poznala. Poskušalo se je tudi vino in je bil imenitnim gostom prav posebno všeč: rizling 1886. leta, rulandec in muškatovec. Toliko o hvalevredni strani te šole in njenih oskrbnikih. Manj hvalevredno zdi se nam pa sledeče. Nekdo je izrekel željo, da bi bilo prav, ko bi se poleg drugih predmetov na tej, kakor na Gottenhofski kmetijski šoli pri Gradcu, podučeval tudi krščanski nauk. „To pa že ne!“ odrezali so se gospodje, katerim je odločena pri tej šoli prva beseda. „Kaj pa mislite; mladenči, ki so vsi že po več kakor 16 let stari, naj bi se še krščanskega nauka učili! Kam pa pridemo z drugimi predmeti?“ Oj gospodje, v ječo izvestno ne, kamor mladina brez temeljitega poduka v krščanskem nauku dandanes le prerada zahaja, zaradi svoje surovosti. Šola bi zaradi tega ne bila ne le nič zgubila na svoji veljavi, pač pa še rajši zdatno pridobila, če bi bili kmečki stariši videli, da je tudi v tem oziru za njih sinove dobro oskrbljeno. Vendar pa je dotični kuratorij sklenil, da se bodo učenci te šole vdeleževali nedeljske in prazniške službe božje in da bodo prejimali sv. zakramente.

Iz Celja, 25. aprila. (Z v i t i g o l j u f i.) (Konec.) Krojač Janez Novotny ima pa tudi še druge pregreške na vesti. Tako mu očita državno pravdnštvo, da je napravil leta 1884. krivično krido, za katero ga še ni nihče na odgovor klical in pa da je tedaj, ko jo je na Rusko ubral, iz svoje krojaške trgovine nekaj blaga in 118 goldinarjev denarja vzel ter z njim po svetu šel. Zaradi tega ga je državni pravdnik tožil hudodelstva goljufije in prestopka proti varnosti tujega premoženja. Porotniki so našli zatožbo opravičeno in so spoznali Janeza Novotnyja krivega goljufije in krivične krive, Julijano Novotny, Jožefa Orkovskega in Antona Novotnyja pa krive goljufije.

Vsled tege je sodnija prisodila Janezu Novotnemu dve leti, Jožefu Orkovskemu eno leto, Julijani Novotnyjevi petnajst mesecev in Antonu Novotnemu dva meseca v hudi ječi.

Domače novice.

(Odbor „Matice Slovenske“) se je 27. t. m. v 76. seji konstituiral za XXIII. društveno dobo. Predsednik: J. Marn; njegova namestnika: I. Fr. Levec, II. P. Grasselli; blagajnik: J. Vilhar; pregledovalec društvenih računov in zastopnik „Matice“ v glavnem odboru „Nar. Doma“: L. Robič; ključarja: A. Praprotnik in F. Stegnar; poverovatelja zapisnikov: A. Kržič in J. Šubie; pravdni zastopnik: dr. I. Tavčar; gospodarski odsek: dr. H. Dolenc, P. Grasselli, dr. A. Jarc, L. Robič in I. Vilhar; književni odsek: A. Kržič, Fr. Levec, M. Pleteršnik, dr. L. Požar, A. Raič, J. Šubie, I. Tomšič, A. Zupančič in V. Zupančič. Društveni zastopniki v Kopitarjevem odseku: Fr. Levec, A. Praprotnik in dr. J. Zupanec; društveni zastopniki v odseku za Vodnikov spomenik: A. Praprotnik, J. Šuman in dr. J. Zupanec.

(Dnevni red javni seji Ljubljanskega mestnega odbora) v petek 29. dan aprila 1887. leta ob 5. uri zvečer v mestni dvorani: I. Naznanilo prvosedstva. II. Pravnega in personalnega odseka poročilo a) O izvršenih letošnjih dopolnilnih volitvah v mestni odbor; b) o prošnji Franca Levstika iz Velikih Lašč, da se mu dovoli izknjižba neke izjave vknjižene na njegovem posestvu. — Tajna seja.

(Zapljenjena) je bila včerajšnja številka „Slov. Naroda“.

(Za slovó) po dokončanih konjiških vajah napravili so danes vojaški častniki in druga gospóda skupen izlet v Vevče. Vozovi in konjiki ovenčani s cveticami, vredili so se na kongresnem trgu ter so šli z vojaško godbo po mestu v Vevče. Po kratkem odpočitku in okrepčanju povrnejo se na večer zopet nazaj v Ljubljano. Zvečer imajo v kazini skupno zabavo.

(Volitve v okrajni cestni odbor Ljubljanske okolice) vršile so se včeraj pri c. k. okrajnem glavarstvu. V odbor so voljeni gg.: Franc Košak, župan in posestnik na Grosupljem, Josip Zorec, posestnik na Dobravi, Lovro Kavčič, posestnik in poštar v Medvodah, Andrej Knez, posestnik na Viči, Jernej Toni, posestnik na Igu, Adolf Gallé, grajšček v gornji Šiški, Jakob Matjan, posestnik v gornji Šiški. Namestnika sta gg.: Luka Strah, župan pri D. M. v Polji in Josip Korbar, župan v Dobruni.

(Društvo katoliških pomočnikov v Št. Vidu) je 17. t. m. c. kr. glavarja Ljubljanske okolice enoglasno izvolilo za svojega častnega uda ter mu včeraj po svojem odboru poklonilo častno diplomo.

(Kakor iz Brezovice) slišimo, sta se dva posestnika 22. t. m. za neko malenkost spričkala. Pri tej priliki vrže sosed sosedu na tla ter ga z nekim krepelcem tako nesrečno po glavi udari, da je revež še tisti večer dušo izdihnil. — Oj, krščansko zatajevanje kje si?

(„Sadjarstvo“) je imé novi knjigi, izšli v založbi pri Iv. Kraju, tiskarju v Rudolfovem. Cena ji je 70 kr., po pošti 75 kr. To je prvi zveček, ki uči, kako umno izgojevati in oskrbovati sadna drevesca. Obseg je v kratkem sledeči: O sadjereji sploh. O pomnožitvi sadnega drevja po semenu, po sajenkah, po grubanicah. O vzgojevanji visokega in pritlikovega drevja. O drevesnici in o raznih plemenih sadja.

(Slovstvena novina.) Tudi naši bratje duhovniki na jugu, vrli Hrvatje, dobili so v domačem jeziku spisano „duhovno pastirstvo“. Izdal je to „Katoličko Pastirsko Bogoslovje“ v prav lični obliki dobro znani pisatelj, vseučilišni profesor dr. Martin Štiglic. Vše lansko leto izšel je prvi zvezek te jako spretno sestavljene, zlasti na zakone in običaje Zagrebške nadškofije se ozirajoče knjige, po kateri veleučeni g. profesor na univerzi predava duhovski mladini. Ravnokar pa je izšel drugi ter sklepni del te znanstvene bogoslovne knjige. Prvi zvezek obsega velike osmerke 33 in 1/2 pól (536 strani) ter stane 3 gl. 30 kr.; drugi zvezek pa ima 30 pól (480 strani) in velja 3 gl. Dobiti je to lepo, obširno književno delo v Zagrebu pri g. spisatelji samem, in pri ondotni knjigarni „Kugli in Deutsch“. Cena 6 gl. 30 kr. — Bog blagoslovi trud velečastnega g. profesorja, da med našim bratskim narodom obrodi stoteren sad!

(Dirke) napravili bodo konjiški častniki Mariborske garnizije in bližnje okolice blizu Maribora dne 30. aprila in 2. maja.

(Setev) je letos v primeri s prejšnjimi leti jako zaostala, vendar pa ji mraz in suha, ki je zlasti po Štajarskem v prvi polovici in v sredi meseca aprila na več krajih padel, ni škodoval. Kmetje so z ozimino setvijo v obče prav zadovoljni; pa tudi jara setev navdaja jih s sladko nado dobre letine. Oj, kje je še ta! Koliko nesreč se ji še lahko pripeti katerih ena sama bo zadosti velika, da bo trpina kmeta ob vse pripravila, česar se je nadjal. Prav bi toraj kmetje storili, če bi si vsaj po nekoliko zavarovali svoje poljske pridelke in to ne le proti toči, temveč proti kakoršni-koli nesreči.

(Tri solnca.) „Tako te bom, da boš tri solnca videl“, čuje se dostikrat grožnja po naših krajih. V Leibnitz-i na Štajarskem se je to prav po naravni poti dné 23. t. m. zjutraj od 1/2 7. do 8. ure brez tepeža in zastonj pokazalo. Navadno solnce obdajali ste dve blede postranski solnci z dvojimi svitlobnimi stožci; nad postranskimi solnci razpeli ste se dve mavrici. Okrog postranskih solnc je bila tudi mavrična barva videti.

(Parniki) za paroplovbo na Muri pridejo v Gradec še le v drugi polovici meseca maja t. l. in se bo vožnja brž ko ne vže konec maja pričela.

(Učiteljsko društvo) Sežanskega okraja zboruje dné 5. maja t. l. ob 9. uri zjutraj v prostorih narodne šole v Divači s tem-le dnevnim redom: 1. Verifikovanje zapisnikovo zadnjega zbora. — 2. Kmetijstvo v nadaljnjem tečaju. — 3. Kritika o „Fran Kuhačevej pjevanki“. — 4. Poročilo tajnikovo, blagajnikovo in pevovodje. — 5. Volitev pregledovalcev računov. — 6. Volitev društvenega vodstva. — 7. Razni navšeti. — 8. Izlet v krasno na novo odprto vilenico Divaško. K obilni vdeležitvi vljudno vabi odbor.

(Deško semenišče v Celovci) misli ondašnji knezoškof dr. Kahn precej razširiti. Deško semenišče v Celovci je sedaj gledé poslopja v zvezi z duhovskim semeniščem. Knezoškof Kahn namerava za deško semenišče pozidati lastno poslopje, kar izvestno ne bo na škodo semenišču. Na Koroškem je občutljivo pomanjkanje duhovščine in ga misli knezoškof na ta način odpraviti, da bo deško semenišče pomnožil.

(Z sedemdesetimi leti) je že malo uradnikov v cesarski službi, ker se navadno vsak že poprej umakne, ta radovoljno, drugi, kakor si bodi, prisiljen. Dalje pa tudi ni mnogo uradnikov, ki bi bili še v svojem 70. letu tolikanj trdni, da bi bili še za javno službovanje. Kakor so pa povsod izjeme, se jih tudi tukaj ne manjka, da se namreč še nahajajo 70letni možje krepki in po visokih cesarskih službah. Taki veterani mlajšim uradnikom niso nič kaj priljubljeni, ker jih ovirajo v napredovanji. Zato so se jih jeli na razne načine otesati. Najprvo so skrbeli, da se je napravila postava za univerzo, po kateri mora vsak vseučilišni profesor, kedar 70 let star postane, svojo stolicu popustiti in oditi v pokoj. Sedaj se čuje, da se menda tudi že v državnem zboru posvetujejo, da bi to postavo sploh na vse c. kr. uradnike raztegnili.

(Ne devet) temuč osem let bo tudi na dalje še zadostovalo, da bo priden človek gimnazijo dovršil. Tak je menda najnovejši odlok naučnega ministra dr. pl. Gautscha, kar mu bo izvestno vsakdo pritrdil. Pa še nekaj. Natoroznanstvo in fizika se v bodoče menda ne bodeta nič več podučevala na elementarni podlagi na nižji in na vtemeljevalni bolj natančni podlagi na višji gimnaziji. Minister Gautsch ju misli tako preosnovati, da bota ta dva predmeta za celo gimnazijo le na eni podlagi med predmeti za poduk določenimi.

(Pravico založništva) učnih knjig za srednje šole dobila bo, kakor se govori, že v bližnji bodočnosti c. kr. zaloga šolskih knjig na Dunaji.

Telegrami.

Dunaj, 28. aprila. V pravdi zarad razžaljenja časti državnega poslanca W r a b e t z - a proti Pattai-u je bil Pattai obsojen na 50 gl. kazni, oziroma na desetdnevno ječo. — V včerajšnji odsekovni seji gospodske zbornice, ki se bavi z jezikovnim ukazom, dokazoval je obširno pravosodni minister postavnost naredb; pojasnil je olajšanje notranje službe pri sodiščih, za ktere velja. Schmerling in Unger zagovarjala sta nasprotno stališče, R a n d a je dokazal popolno soglasje naredb z obstoječimi postavami. Ministerski predsednik je obširno razpravljal celo jezikovno

vprašanje in politične razmere, ki so z vprašanjem v dotiki. Odsekova večina izrazila mu je svojo hvalo. Konrad je govoril v sporazumljivem in pomirljivem smislu. Ministerski predsednik je še enkrat dokazoval popolno postavnost naredb. Danes se posvetovanje nadaljuje.

Umrli so:

26. aprila. Ana Židan, zasebnica, 80 let, Frančiškanske ulice št. 12, pljučnica. — Ana Žan, dekla, 28 let, Kravja dolina št. 11, Caries.

V bolnišnici:

24. aprila. Reza Tome, delavka, 23 let, jetika. — Jera Ovjah, gostija, 62 let, vsled edema na možganih. — 26. aprila. Franc König, sprevednik, 29 let, jetika.

Tuji.

26. aprila.

Pri **Mattéu**: Karolina pl. Skrzesnoska, zasebnica, z Dunaja. — Ignacij Schweiger, dvorni založnik, z Dunaja. — Böhm, Ohms, Lupini, Bettelheim in Hoffmann, trgovci, z Dunaja. — W. Jänchen, tovarnar, iz Českega. — R. pl. Waagner, veleposestnica, iz Sirne. — vitez Oton Vestenek, okrajni komisar, s soprogo, iz Novega mesta. — Janez Gramer, posestnik, iz Koprivnika. — pl. Witten, e. k. podpolkovnik, s soprogo, iz Trsta. — Jožef Nossan, trgovec, iz Trsta. — Babetta pl. Schiwitzhofen, zasebnica, iz Gorice.

Pri **Stonu**: Osw. pl. Finke, zasebnik s sinom, iz Draždan. — Ferd. Elvenich, trgovec, iz Nemčije. — Jan. Wessely, zasebnik, z Dunaja. — Schäfer, Müller in Fiala, trgovci, z Dunaja. — Ludovik Arnstein, potovalec, iz Prage. — Küper, e. k. major, iz Zagreba. — A. Isenghi, tovarnar, iz Rive. — Alf. Kropatschek, e. k. polkovnik, iz Zagreba. — Petrovič, Stauber, Prohaska in Brodjočič, e. k. podpolkovniki, iz Zagreba. — Karol Walzer, trgovec, iz Celja. — T. Mlekuž, posestnik, iz Starega trga. — Antonija Pascotini, zasebnica z vnukinjo, iz Trsta. — Alojzij Mašeratti, trgovec, iz Trsta.

Pri **Bavarskem dvoru**: Thybō in Peterjen, usnarja, iz Danskega.

Pri **Avstrijskem caru**: Jožef Raiz, e. k. carinski oskrbnik, iz Grada. — Anton Selak, umirovljeni župnik, iz Cirknega.

Pri **Virantu**: Albert Faber, inženir, iz Kočevja. — Artur Faber, medicinar, iz Kočevja. — Marija Vovk, zasebnica, iz Bleda.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.	736-02	+12-0	sl. zap.	oblačno		
27. 2. u. pop.	738-42	+12-6	sl. vzh.	del. jasno	1-20	
9. u. zveč.	740-26	+11-2	sl. vzh.	oblačno	dež	

Oblačno, čez dan nekoliko dežja, proti večeru se je deloma zjasnilo, pozneje večerna zarija. Srednja temperatura 11-9° C., za 1-3° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

28. aprila.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81 gl. 40 kr.
Sreberna „ 5% „ 100 „ (s 16% davka)	82 „ 40 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	112 „ — „
Papirna renta, davka prosta	97 „ 90 „
Akcije avstr.-ogerske banke	874 „ — „
Kreditne akcije	282 „ 70 „
London	126 „ 90 „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleond.	10 „ 03 1/2 „
Ces. cekini	5 „ 97 „
Nemške marke	62 „ 25 „

Tržne cene

dné 27. aprila t. l.

Pšenica, hktl.	7 15	Špeh povojen, kgr.	— 60
Rež, „	4 74	Surovo maslo, „	— 90
Ječmen, „	4 44	Jajce, jedno „	— 2
Oves, „	2 92	Mleko, liter „	— 8
Ajda, „	4 22	Goveje meso, kgr.	— 64
Proso, „	4 74	Telečje „	— 52
Koruza, „	5 04	Svinjsko „	— 60
Krompir, „	2 32	Koštrunovo „	— 36
Leča, „	12 —	Pišance „	— 70
Grah, „	12 —	Golob „	— 20
Fižol, „	10 —	Seno, 100 kgr. „	2 85
Maslo, kgr.	1 —	Slama, „	3 12
Mast, „	— 64	Drva trda, 4 mtr.	6 40
Špeh svež, „	— 60	„ mehka, „	4 20

Banka „SLAVIJA“

sprejme več

potovalnih zastopnikov

za zavarovanje življenja. — Ponudbe sprejema glavni zastop v Ljubljani, Kongresni trg št. 7. (2)

Dober postranski zaslužek

od 100 do 300 gl. na mesec si lahko vsakdo brez kapitala in brez vsakršne rizike pridobi z razpečevanjem postavno dovoljenih srečk. Ponudbe v nemškem jeziku naj se pošiljajo na glavno meniško družbo Adler & Comp. v Budapeštu. (6)

Naroča se še lahko in tudi vsi izišli sošitki dobivajo se v „Katoliški Bukvarni“ v Ljubljani.

Obseg 9. zvečeka zabavnika „Deutscher Hausschatz“ je sledeči:

Text: Der König der Nacht. Von A. de Lamothe. Aus dem Französischen übersetzt von Dr. Josef Böhm. (Fortsetzung.) — Carol's Tod. Gedicht von Bruder Norbert. — Märzstudie. Von Josef Dackweiler. — John Bull in Uniform. Von Dr. Adolf Henne. — Die Schlacht von Greetysyl. (Hamburgisch.) Gedicht von Ulrich von der Uhlenhorst. — Verschiedene Wege. Von M. Marian. (Fortsetzung.) — Drei Tage aus dem Leben des Musketiers Dusel. Von J. T. Kujawa. — Die Ceremonie des Ritterschlags bei den Deutsch-Ritterorden des Mittelalters. Von Dr. Karl Schäfer. — Die Enthronung des Fürsten Alexander von Bulgarien. — Rundschau. — Allerlei.

Prosim čestite bralce, največjo pozornost na tu priobčeno naznanilo obračati.

Nenavadno ugodna prilika za nakup!

O moji poslednji navzočnosti v Lyonu imel sem priliko, pridobiti si za tretjino znižano tovarniško ceno velik del suknenih in svilnatih izdelkov, kar mi omogoči, prodati 6 komadov najfinjših

svilnatih žepnih robcev

za le gl. 1-90.

Vsaki teh robcev je posebej obrobljen ter zvrzan, ima vdlane krasne cvetlice in arabeske, kar stori, da ti robei lahko za ovratnike služijo. Bolj finih svilnatih robcev niti misliti ni. Dvanajst takih robcev velja gl. 3.75, šest pa gl. 1.90. — Ker je cena robcem kar le mogoče nizko nastavljena, je upanje opravičeno, da jih hitro razprodam, ter vsled tega priporočam najnujniko naročbo.

Prodajam tudi po najnižji ceni posebno fine popotne ogrinjalce iz volne, v velikosti 185 x 140, komad po gl. 2-85, jako fine ogrinjalce največje velikosti 200 x 145, komad po gl. 1-95, podlage z vdlanimi podobami za pisarne, prodajalnice itd. komad po gl. 1-40.

Naročila na navedene izdelke izvršujem izključljivo le proti predplači ali potom poštnega povzetja pod naslovom

M. RUNDBAKIN,

II., Taborstrasse 28, Wien. (9)

Poštarne zveze.

Odhod iz Ljubljane.

V Novomestu vsak dan ob 6 zjutraj, sprejema blago in popotnike. Prostor je za pet ljudi.

V Lukovco preko Domžal vsak dan ob 7 zjutraj.

V Kočevje preko Velikih Lašč vsak dan ob 1/2 7 zjutraj.

V Kamnik vsak dan ob 1/2 5 popoldne poleti, ob 3 pozimi.

V Polhov Gradec in na Dobrovo vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 1/2 5 popoldne poleti, ob 2 pozimi. Na Ig ob 1/2 5 popoldne poleti, ob 3 pozimi.

Prihod v Ljubljano.

Iz Novega mesta vsak dan ob 2 popoldne.

Iz Lukovce vsak dan ob 5. uri 25 min. popoldne.

Iz Kočevja vsak dan ob 6. uri 20 min. popoldne.

Iz Iga vsak dan ob 8. uri 30 min. zjutraj.

Iz Kamnika vsak dan ob 9. uri 5 min. dopoldne.

Iz Polh. Gradca in Dobrove vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 9. uri 15 min. dopoldne.